

РЕШЕНИЕ

№ 453

гр. София, 31.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 27.01.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **7462** по описа за **2011** година
докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1,
изр. 2 от ЗАНН.

С решение от 31.05.2011 г., постановено по н. а. х. дело № 13882/ 2010г. по описа на
Софийски районен съд, НО, 115 състав е изменено Наказателно постановление /НП/ №
ДФР НП 82/ 08.10.2010г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална
сигурност“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв
на основание чл. 23, ал. 4 вр. ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, като
е намалил размера имуществената санкция на 2 000 лв.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63, ал. 1
от ЗАНН, е обжалвано от името на административно – наказващия орган. Релевираните
основания са за нарушение на принципа на справедливостта - чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3
НПК. Подателят на жалбата изразява несъгласие с изводите на СРС, че имуществената
санкция в размер на 2000 лв ще постигне целите на административното наказание.
Сочи, че тежестта на нарушението с оглед неговата обществена опасност не следва да
бъде подценявана. Според касатора санкцията е определена в близък до законовия
минимум размер, като е взета предвид липсата на отегчаващи отговорността
обстоятелства; съобразена е с имущественото състояние на дружеството – нарушител с
оглед на обстоятелството, че извършвайки дейността си по занятие, то е във
възможност да изплати този размер без това да се отрази негативно върху финансовото

му състояние, като по този начин биха се постигнали индивидуалната и генералната превенция на закона. Искане на АССГ да постанови решение, с което да отмени въззивното решение на СРС в частта, с която е намален размерът на имуществената санкция от 3000 лв на 2000 лв и да се потвърди изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Ответникът, [фирма] чрез представител по пълномощие, я оспорва и представя писмени бележки в подкрепа на доводите си за нейната неоснователност.

Представителят на Софийска градска прокуратура предлага обжалваното въззивно решение да бъде оставено в сила.

Съдът като провери служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от Административен съд София - град е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които касационната инстанция следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка, при осъществения контрол, касационната инстанция намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. К. /актосъставител/ и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Преценката досежно размера на наложената имуществена санкция съдът е формирал при съобразяване на широките граници, които ѝ е определил законодателят от 2000 до 50 000 лв; преценявайки, че АНО не е посочил конкретни съображения за наличие на отегчаващи отговорността на нарушителя обстоятелства и такива не се установяват от материалите по делото, които сочат, че нарушението има инцидентен характер в дейността на дружеството. При данните, че се касае за първо по ред нарушение на ЗМИП и съобразно критериите по чл. 27, ал. 2 ЗАНН СРС приема, че не следва да се обоснове определения от АНО размер на имуществената санкция единствено със значимостта на засегнатите обществени отношения.

Не е налице твърдяното в жалбата нарушение на принципа на справедливостта при определяне на наказанието от СРС. Правнозащитимият интерес, поставен под закрила от на ЗМИП, е да бъдат определени мерки за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение. Този публичен интерес е анализиран от СРС наред с останалите критерии за определяне на наказанието по чл. 27, ал. 2 ЗАНН, съобразени са и на целите по чл. 12 ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване

на установения правов ред /лична превенция/ и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани /генерална превенция/. Като е определил близък до минималния определен в закона размер на имуществената санкция самият АНО е приел, че целите по чл. 12 ЗАНН ще бъдат постигнати и чрез него.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 31.05.2011 г., постановено по н. а. х. дело № 13882/ 2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 115 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.